

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende forslag til lov om arbejderbeskyttelse er jo en gammel kending, som vi har behandlet før. Efter de udtalelser, der er faldet, er der vel nok vilje til at gennemføre en lov med dette formål, men jeg tror næppe, det lykkes at få lovforslaget igennem i det omfang og med den opbygning, det nu har. Det er naturligt, at der er store mangler i en lovgivning fra 1913, idet meget er ændret i nutidens fabriksforhold, men forslaget forekommer mig at være altfor omfattende. Når man læser forslaget igennem, får man uvilkårlig det indtryk, at de mennesker, der skal beskyttes, ikke er frie mennesker, men nærmest slaver, som det er nødvendigt at tage alle hensyn overfor; sådan er forholdet imidlertid slet ikke. I § 14 er der ikke mindre end 23 forskellige krav, der forlanges overholdt. Mange af disse bestemmelser er meget gode og ret naturlige og vil naturligvis blive iagttaget i rimeligt omfang alle steder, men hvis de skulle gennemføres på den foreslåede måde, er der næppe een eneste virksomhed i Danmark, der kan stå for loven, og det vil føre til en række deputationer fra alle virksomheder. Jeg tror ikke, det er for meget sagt, at der ikke findes nogen virksomhed i Danmark, der kan opfylde det, der kræves i det foreliggende lovforslag. Derfor vil vi også fra vor side være med til et arbejde for at få gennemført en rimelig lov, men så omfattende, som forslaget nu foreligger med det hele slået sammen i een pulje, tror jeg ikke, det kan gennemføres, og jeg tror ikke, at man kan regne med vor støtte til gennemførelse af et forslag af omfang og med en opstilling som det foreliggende.

Ragnhild Andersen: Forslaget til lov om arbejderbeskyttelse er, som det allerede er sagt, en gammel kending, og med hensyn til lovforslagets almindelige indhold skal jeg nøjes med at henvise til de bemærkninger og synspunkter, som jeg på mit partis vegne har fremsat ved folketingets tidligere behandlinger af forslaget.

Jeg ser, at den højtærede arbejds- og socialminister i fremsættelsestalen har udtrykt store betænkeligheder med hensyn til en række af lovforslagets bestemmelser. Jeg synes nu, at der både for ministeren og for rigsdagens partier må være mere grund til at nære betænkeligheder ved fortsat at vente med at gennemføre disse foranstaltninger og den beskyttelse, der her er tale om. Det må virke og virke meget deprimerende ude i arbejderbefolkningen, at det er fjerde gang, dette lovforslag fremsættes på rigsdagen. Medens græsset gror, dør horsemor, og jeg

er ganske enig med det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, som peger på de talrige ulykker, der finder sted også i denne tid, netop fordi der ikke er beskyttelsesforanstaltninger, fordi der ikke er sikkerhed for de arbejdere, der er beskæftiget, ulykker, som koster talrige menneskeliv.

Jeg kan bare henvise til de ulykker, som er sket i den seneste tid i en række grusgrave landet over. Direktøren for fabriktilsynet, Erik Dreyer, indrømmer åbent, at man har været uden retningslinier for de sikkerhedskrav, der bør stilles til disse såkaldte hulgrusgrave, der er de farligste af alle. Direktøren for arbejds- og fabriktilsynet udtaler, at hvis de fornødne sikkerhedsforanstaltninger skal gennemføres, så skal der lovændringer til, og man må sandelig sige, det virkelig er på tide, at man får de lovændringer, som man mangler til beskyttelsen af menneskeliv.

De beskyttelsesforanstaltninger, der i lovforslaget er foreslået for ungdommens vedkommende, udebliver også fortsat. Både i Norge og Sverige har man gennemført nye arbejderbeskyttelseslove, som også tager sigte på ungdommens beskyttelse, men Danmark bliver ved med at være bagud. Jeg er derfor noget forbavset over at høre de ærede ordførere både for venste og konservative udtale er række betænkeligheder. Det ærede medlem hr. Øllgaard siger, at man ikke skal have en lov, der forhindrer ungdommen i at bestille noget, og som forkæler ungdommen. Jeg tror ingenlunde, det er forslagets hensigt, at ungdommen ikke skal lære at bestille noget, men meningen med beskyttelsesforanstaltninger for de unge er jo dog at give dem sikkerhed for deres liv og give dem sundhed i den periode, hvor de er i vækst og udvikling.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen taler også om, at det er meget vidtgående krav, der stilles, og at lovforslaget påny må drøftes meget indgående. Alt dette tyder i virkeligheden på, hvad forøvrigt også den ærede ordfører for Danmarks retsforbund gav udtryk for, at man ikke er meget tilbunds at ville gennemføre de bestemmelser, der indeholdes i det foreliggende forslag til en ny arbejderbeskyttelseslov, og jeg vil derfor gerne spørge, om det er meningen at gennemføre lovforslaget, eller om vi fortsat skal se dette skuespil, havde jeg nær sagt, at lovforslaget kommer frem første, anden og tredje gang og nu for fjerde gang i denne samling, uden at man tilsyneladende er kommet et skridt videre. Der tales så meget om, at man skal spare i tider som disse, og der kunne virkelig spares adskilligt ved at